

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

"GLASUL DOBROGEAN"

Органъ на Българското малцинство отъ Румъния

АБОНАМЕНТЪ
 За една година ..300 леи
 За 6 месеца . . 160 ..

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

В-къ „Добруджански гласъ“ тъй често иде между васъ, но сейки ви лъча на свѣтлина-та, която сгрѣва душитѣ ви, сочи ви най-сигурния пѣтъ въ тѣмната на нерадия ви животъ и се явява като единственъ вашъ защитникъ.

Братя, подкрепете „Добруджански гласъ“ за да може да изпълнява съ още по-голяма сигурностъ своята мисия! — Платете си абонамента!

Масъ свинска
 лой овча и говежда
 топена и нетопена
 Купуваме на най-добра цена
 STR. „I. G. DUCA“ 69 — BAZARGIC

ЕДИНЪ СЛУЧАЙ...

Младежа Димитъръ Ст. Ангеловъ отъ с. Спасово, Меликренски окръгъ, отива да влига реколтата отъ собствената си нива. За голяма негова изненада, изрече се на синурата колони-ста Костика Нисторъ отъ същото село и невзмутимо заявява, че „тази година нива ще дигне реколтата“.

„Стига сте експлоатирали румънската земя... Нека и ние малко ѝ видимъ хаира“ — заявява готована.

Д. Ангеловъ се опитва да протестира, но предва-рително въоръжилия се ко-лонистъ замахва съ сопата си и съ бѣсна злоба започ-ва да налага беззащитния

БАНАТЧАНИ празнуватъ

Днесъ, сѣбота, 15 т. м., българитѣ отъ Банатъ сѣ събрали въ голѣмото село Бешеновъ, за да честватъ празника на своя храмъ.

На тази дата презъ 1804 г. нашитѣ задкарпатски братя „цѣли две недѣли сѣ пѣли и пили“ — както разказватъ тамъ старитѣ — празнувайки завършека на построяването новата си църква.

Но днесъ този храмовъ празникъ се превръща въ истински народенъ съборъ. По този случай нашитѣ братя ще създадатъ първата обществена организация на българското малцинство отъ Румъния, избирайки мѣстенъ националенъ съветъ. Същевременно ще се изработи една програма за политическата, културно-просвѣтна и стопанска дейтелностъ на гордитѣ и високосъзнателни българи отъ Банатъ.

Всички българи горещо сърадваатъ и изпращатъ сърдечни поздравя и благопожелания за близкъ успѣхъ на хубавата и много похвална инициатива на банатчани.

ЕДНО МНЕНИЕ за Царъ Борисъ

Всеобщата значени-тость-писателя Свенъ Хединъ е посетилъ Царя на българитѣ, Борисъ III, който пребивала въ Берлинъ, където е на лечение и Царица Йоана. На излизане великия писателъ е заявилъ на журналиститѣ:

„Азъ не бѣхъ при единъ монархъ, а при единъ голѣмъ умъ, при едно велико сърдце. Е едно удоволствие да беседвашъ съ Царя на българитѣ, азъ прекарахъ нѣколко незабравими минути при Него.“

Царъ Борисъ има строги възгледи по всички въпроси и азъ решихъ да бихъ препоръчалъ Нобеловата премия на мира да бжде дадена Нему.“

Цѣлия берлински печатъ дава сѣщо така много ласкави отзивы за Царъ Борисъ, придружавайки ги съ Негови фотографии.

Чети в-къ Добруджански гласъ

Неизпълненъ дългъ

Българското малцинство отъ Румъния е въ едно плачевно положение: лишено отъ каквато и да е организация, разпрѣснато изъ разнитѣ краища на Кралството, безъ всяка връзка помежду си, безъ каквато и да е програма, безъ финансови, стопански и благотворителни институти.

Отъ друга страна — нека признаемъ това страшно, това печално положение — ние, българитѣ отъ Румъния, не излъчхемъ нито една по-сериозна и по-внушителна лична, индивидуална инициатива, която да бжде творческия поводъ за нѣкоя обща дейтелностъ.

Нашитѣ по-богати братя не искатъ и да знаятъ за своитѣ нещастни, беззащит-

ни сѣплеменци. Добруджанскитѣ българи — търговци и чорбаджии — нѣматъ ни капка отъ ония благородни чувства, които сѣ вълнували нѣвгашнитѣ български чорбаджии отъ епохата на Възраждането.

Нашата интелигенция се е ограничила въ своитѣ лични работници и е презвзета съ усилията си за лично преуспѣване. Тя не проявява почти никакъв искренъ интересъ къмъ голѣмитѣ проблеми, които застъгатъ широкати маса на тия, отъ които сръда изхожда.

Ще продължава ли още много това убийствено положение?...

SUPERAN
 CONTRA
 DURERILOR

JAWOL

DE CAP
 GRIPĂ
 MIGRENĂ
 NEURALGIE

„ЯВОЛЬ“ Е НАИ-СИГУРНИЯ ЛѢКЪ ПРОТИВЪ ГЛАВОБОЛИЕ, ГРИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИЯ

Давамъ подъ наемъ

сградитѣ на бр. X. Караибрямъ съ дворъ отъ около 5 дек., находящи се въ Базарджикъ — при такачната фабрика на бр. Меламель. Сградитѣ се даватъ и на части. Сѣщо, давамъ 96 хект. ниви въ землището на Базарджикъ, край шосето за Варна, отъ които 80 хект. на едно мѣсто, за сѣти т. г. съ окопни растения. Нивитѣ мога да дамъ на части: 56 хект., 19 хект. и 21 хект.

За споразумение ул. „GOLEȘTI“ 7, Bazargic

„Ла паролъ бюлгаръ“ отговаря

Голѣмия ежеднѣвникъ „Българска дума“, който излиза на френски езикъ въ София помѣства въ последния си брой на уводно мѣсто статия, съ която отговаря на писанията противъ България, появили се въ букурещкитѣ вестници.

Въ статията се изтъкватъ грѣшкитѣ, които се вършатъ по отношение добритѣ отношения между дветѣ съседни държави.

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

РОДОЛЮБИЕ И ВЪЗПИТАНИЕ

Родолубието се култивира чрез преоценяване моралните стойности на миналите усилия, превъзпитание и организиране живити сили на настоящето и зачитане идеалите на бъдещето. Подвигът на миналото трябва да бъде знаме и факел, гръшките от него — поука и примър, усилията на настоящето — дълг и завет, а грижата за бъдещето да ни бъде цел и кулг. Всички народи се принизават благоговейно пред етичното сиение на своите исторически творци: французите пред Жана д'Арк и Байард, италианците пред Гарибалди, който се би със своята дружина (въ която имаше и българо-доброволци!) за свободата на италианци и французи — пленяването на единичното пруско знаме във френско-пруската война беше неговъ подвиг, чехите величавъ Ян Хусъ и И. А. Коменски, поляците — Ян Собиески и Владислав Варненски, германците възпъват легендарния капитан Шил, който със своя доброволчески полк можа да разклати могъществото на Франция и Швеция, белгийците произнасят името на граф Егмонта със молитвенъ трепет, унгарците възпъват поколенията си със историческия споменъ за доблестните свои чедра — Косутъ, Бемъ и Петьофи, водачи на възстанието от 1848 година, центърът на гръцката национална лирика е героият на освободителните борби Баца, — впрочемъ българинът Марко Бочаровъ от село Граматиково; сърдието на всеки австриецъ затрепва пред спомена за Андрея Хоферъ — великият селянин, пред чиято революционна сѣнка въ свещения Тиролъ настърхна и бойния станъ на единъ Наполеонъ, затова след неговото хващане Бонапартъ изразява своя трепетенъ страхъ със запонката „да се застреля въ 24 часа и безъ всякакъвъ съдъ“; румъните се гордѣятъ съ Мирча Велики, Михаилъ Витязулъ и славата добита при Гривица, Марещи и Маръшешти. Българите сочатъ на идващите поколения великани на миналото: Аспарухъ — победна воля, Крумъ и Калоянъ — духъ и безстрашие, Борисъ I и Асѣнъ II — творчески умъ, Симеонъ Велики — воля, умъ и духъ, а въ епохата на робството цѣлъ легионъ отъ доблестни чедра, начело на който стои огнения Ботевъ, който единъ денъ преди да падне остави на народа си безсмъртния заветъ: „И знай, Иванке, че следъ България най-много обичамъ тебъ.“ Предъ този заветъ написанъ съ кръвъ, но неразбранъ отъ всички, предъ тѣзи свѣти слова, въ които копчѣятъ за свободата е по-

бедилъ и любовта, трябва да заглъхне безстрашието, дивата глъчка и спекулативно кошуство на всички онѣзи земни нищожества, които не сж разбрали поучителния смисълъ на историческия процесъ, че най-големото нещастие за народитѣ не сж войнитѣ, жертвитѣ, а поражението, позора, робството и тѣхното неумолимо последствие: страданието! Вдъхновената майка на родолубието е възпитанието. Днешните италианци, ако и да не сж достигнали по духъ и организация старитѣ римляни все пакъ се вече коренно различаватъ отъ нѣкогашните разпуснати италианци, защото днесъ Мусолини ги възпътава въ завета на дѣлитѣ: „Намъ не сж нуждни нови идоли, защото ние имаме стари Богове, а тѣ сж: Азиси, Данте, Галилей, Леонардо да Винчи и Гарибалди“. Не може да се отрече, че и руския националенъ характеръ днесъ е повлиянъ положително въ много отрасли на живота. Желѣзниятъ духъ и родолубие на германците не всѣкога е билъ по-рано тѣхна собственост: той е въ висша степенъ дѣло на Фридриха Велики. Затова и признателните думи на Наполеона Бонапарта предъ гроба на Фридриха Велики въ Потсдама: „Ако той живѣше ние едва ли щѣхме да посмѣемъ да прекратимъ границитѣ му, а камоли да павлѣземъ въ неговата държава“. Сжщо английското родолубие е плодъ на възпитание въ духа на роднитѣ традиции и история: за него говори факта, че въ Свѣтовната война Англия само за два месеца събраи пол. милиона доброволци! Родолубието кали духа, създава доблестта и волята както това е изразено въ смисъла на Шилеровитѣ думи: „Не наричай приятелъ, който бѣга, не считай за врагъ, този който остава въ бурята на живота“. Вдъхновенъ примъръ ни даватъ нѣкои унгарски родолубци: учениятъ Селхаймъ, който победи страшната родилна треска, поетътъ Ленау и комюнистътъ Лисцъ, които въпрѣки, че изпадатъ подъ резецътъ на нѣмското влияние пакъ си оставатъ велики унгарци. Когато следъ възстанието въ 1847 г. Лисцъ дава въ Виена единъ концертъ, на който присъствува императорътъ Фр. Йосифъ и цѣлия аристократически елитъ, унгарскиятъ композиторъ за общото смущение на всички присъстващи почва да свири забранения въ империята маршъ, посветенъ на революционера Ракоши. Францъ Йосифъ съ дипломатически тактъ отдушва напрежението на публиката казвайки: „този прекрасенъ маршъ въ насъ отдавна не се свири, моля изсвири-

те го още веднажъ“. За високо родолубие единъ класически примъръ сж ни оставили и старитѣ гръци: тѣ предпочитатъ Коринтъ да бъде разрушенъ отъ варваритѣ вмѣсто да имъ предадатъ исканата отъ тѣхъ статуя на великия скулпторъ Пракситель. Нека не забравяме и подвигътъ на обезсмъртилия се ирландски кметъ Макъ Свиней, който умира отъ самозваненъ гладъ, следъ 70 дни въ затвора, но остава вѣренъ на родната сѣдба. Въ Лувърския музей има една великолепна картина, която е увѣковечила ирландското родолубие: ирландски деца въ училищата, паднали на колѣна се молятъ за душата на великия свой сънародникъ. За тѣхъ биха могли да се кажатъ думитѣ на най-великата нѣмска Мария Ешенбахъ: „най-големата висота въ живота си човѣкъ достига съ мислитѣ си за родната земя“. Психоаналитичната школа на З. Фройдъ доказа, че първиятъ и най-важенъ етапъ на възпитанието на децата привършва между петата и шестата годишна възраст. Творческиятъ факторъ на възпитанието въ тази възраст, е следователно: гениятъ на майката. Училището, споредъ думитѣ на В. Вунда, трябва не да започне, а да продължи и осъвършенствува възпитанието, което трябва да бъде не спекулативно-материалистическо, а естетично-национално. Чудно е какъ у насъ се спекулира леко и неотговорно по тѣзи училищни проблеми дори и отъ най-високитѣ стѣпала на обществената стѣла, когато въ западна и срдна Европа тѣхното окончателно разрешение и прилагане е станало културенъ заветъ: повече родолубие и живи езици, повече въодушевление къмъ дѣлото и подвига, повече естествени науки и конични съченни [математика], повече движение, духъ, стремѣжъ къмъ граждански и социални добродетели, най-после строгостъ и авторитетъ, почитание и любовъ, но не грубостъ и страхопочитание. Споредъ безсмъртните думи на Канта две начала управяватъ човѣшкото битие: „небето надъ насъ и моралния принципъ въ насъ“, т. е. природата и морално издигнатия човѣкъ, който е изпълнилъ дълга си къмъ фамилията, поколенията, родината, човѣшкото. А ето, кои сж последните слова на 32 годишния оглушалъ Бетховенъ въ неговия тѣ нареченъ „Заветъ (завещание) отъ Хайлигенщадъ“: „Дайте на вашитѣ деца добродетель: само тя може да направи щастливъ, не паритѣ; азъ говоря отъ опитъ. Тя бѣше, която ме издигна и въ самата мизерия; на нея и моето изкуство азъ благодаря,

че не свършихъ живота си съ самоубийство“. Единъ другъ гигантъ на човѣшката мисълъ Фр. Ницше, казва: „Човѣшкото страда, защото умнитѣ сж слаби“. Само възпитанието може да направи хората силни, като имъ даде духъ, воля и добродетели. Думитѣ на единъ старъ положителенъ мислителъ [Беконъ]: „Зная, следователно мога“ трябва да се разбиратъ така: мога да обичамъ и творя, защото зная да преодолявамъ прѣчкитѣ на сѣдбата, да се браня, да побеждавамъ и живѣя достойно. За това възпитание следъ умнието на майката най-вече допринася училището: то трябва да бъде не само единъ съдъ, който да пълне ученическитѣ глави съ сурови знания, но и едно родно огнище, което да стопли тѣхнитѣ жадни сърдца. Ненаписането на една математическа формула, забравянето на една историческа дата, не е най-големото нещастие за ученика, ако училището е успѣло да насади у душата му ценноститѣ на гражданското възпитание, което го прави способенъ да живѣе достойно и умре доблестно. Степенитѣ на това възпитание зависи отъ системата и отъ живитѣ сили на училището — това сж учителитѣ. Тѣ трябва да бъдатъ, както казватъ нѣмцитѣ, не само работници на челото [ума], но и на сърдцето. Онѣзи училищни предмети, които култивиратъ въ висша степенъ любовта къмъ родната земя и стремѣжътъ къмъ човѣшка доблестъ, трябва да се преподаватъ изобилно и най-добре съвмѣстно. „Истинска красота могатъ да създадатъ само мощнитѣ крила на свободата“, казва Шилеръ. Физическата красота е мъртва и най-хубавата земъ безъ нейното тревожно историческо минало. Преподаванетоъ по история и география трябва да бъде органически свързано, ако се иска да се постигне пълния възпитателенъ и етиченъ ефектъ отъ тѣзи науки. Ако, на примѣръ, мѣстата, които сж станали исторически свидетели на българската доблестъ, сж едновременно физически или архитектурически и най-красивитѣ, това показва, че българинътъ още преди вѣкове е притежавалъ не само творческа воля, но и културна душа. Значи наро-

дътъ въ своя историческия процесъ само ни сочи истинскитѣ пътици на единично желаното възпитание: свобода и красота. Затова намъ сж двама скъпи и красиви; Търново нареченъ още отъ Ф. Кантъ „български Атонъ“, откъдъ българскитѣ писатели съ кове могатъ да черпятъ жети“, София, прославена чрезъ Крума, Месемврия [себъръ] — бисеръ на красотата и на българския германски зъмъ срещу Византия, Аболиска — каменна лѣтовица на нашето минало, Шипка красива и легендарна, Карво, Калоферъ, Перущица, Сивенъ, Батакъ, Панагюрище чаровни рублини отъ вкмената българска кръвъ, протата въ стихията на борбата Рилската света обителъ — която иска да учи българската история и география, трябва започне отъ нея, Пирин, Странджа, Родопитѣ, Странджина, Шаръ, за насъ българитѣ сж не само красиви и славни.

Сгъзи народи, които отъ насъ сж разбрали и опознали органическата връзка между родолубие и възпитание, сж днесъ на свободни благоденственитѣ и културитѣ. Въ бъдещето на народитѣ равновдествувашата на тѣзи два жизнени фактора играе най-значителна роля. Нека се знае отъ всички, кои се занимаватъ сериозно съ родни проблеми. Културата напредкътъ сж исторически продуктъ на цѣлокупното развитие на човѣшкото: този продуктъ, обаче, е съставенъ отъ чисто национални елементи: родолубивитѣ съвмѣстни усилия на отделнитѣ народи. Безъ родолубие, безъ национална култура, историческо развитие е непонятно и невъможно. Най-добриятъ приятелъ на човѣшкото е онзи, който е доблестенъ синъ на своенародъ. Стремѣжътъ къмъ истината и правото, копчѣенъ къмъ свободата, обаяние предъ красотата и подвигътъ сж всечовѣшки явления, тѣхния непресъхващъ изворъ сж били всѣкога семейството, отечеството и родолубивото възпитание — единичитѣ творци на човѣшкитѣ идеали въ живота. По-големиятъ родолубие е носителъ на по-вече честь, съвестъ, честие, достоинство и творчество.

КУПУВАМЪ

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръвъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заемни, акции отъ банка „Калиманъ“ и „Виторулъ“.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.
ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONAL"
 Bazargic, Str. „Principele Mihail“, 21

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Извъ дейността

на литванското дружество за литванците вън отъ държавата имъ

Едно какво нише излизаше въ Виена органъ Конгреса на малцинствата „Europäische Nationalitäten-Korrespondenz“ за дейността на литванско-литванско дружество за литванците вън отъ границите на Литва. Въ Ковно се състоя годишното събрание на съюза за поддръжка на литванците вън отъ Литва. То се председателствуваше отъ председателя на съюза, Skipitis. Споредъ неговия отчетъ дейността на дружеството въ последните години се е увеличила и развирила благодарение на помощта дадена отъ страна на правителството. Съюзътъ поддържа литвански училища вън отъ Литва посещавани отъ около 500 ученици. Понякога въ различни области на страни съюзътъ открива пресове за литванци вън отъ Литва, където тѣ иматъ възможностъ да се свързватъ съ литванския езикъ, история и литература.

Миналата година тия курсове бѣха посещавани отъ 17 такива учители отъ Америка. Тая година има записани около 50 отъ други различни съседни страни. Съюзътъ отстъпва и дава възможностъ да дойдатъ въ Литва чуждестранни деца. Тая година имаме 80 деца само отъ едни наши близки съседки за прекарване лятната ваканция. Завързватъ се кореспонденции между литванчета деца въ и вън отъ Литва. Също така голѣми заслуги има съюзътъ като образува литвански библиотеки въ странство за литванци.

Една отъ главните точки на дневния редъ и дейността въобщо, на съюза е да прави апели на литванците отъ църкъ, свѣтъ да бждатъ винаги литвачи, върни на рода си, езика, културата, обичаите и нравите и да не се поддаватъ на изродяване.

Събиратъ се данъци за предадената трета!

Небывала тревога е обхващала земеделците мѣстни жители отъ Южна Добруджа. Органитъ на фиска сж тръгнали изъ нашитъ села, за да оставятъ акти за секвестръ върху реколтата и недвижимостта на нашитъ селски стопани, претендирайки отъ тяхъ да платятъ данъка за няколко години върху земитъ, които тѣ сж отдавна предали на държавата.

притежания на мѣстнитъ селяни. При все това, обаче, бирническитъ власти закачаха нашитъ земеделци за данъкъ.

Понастоящемъ е предприетъ истински походъ за събиране данъка върху тия земи, тѣй отдавна влѣзли въ владение на държавата и отъ години предадени на колониститъ. До къде се е достигнало се вижда отъ факта, че отъ едно малко село, като Настрадаинъ (базарджишко) се искатъ не по-малко отъ 200 хиляди лей!

Наистина, тази година има плодородие. Но трѣбва ли то да бжде отнето за плъщане на данъци върху земи, които не се владеятъ отъ единствениятъ данъкоплатци въ този край — българитъ?

Съ какво сж виновни, нашитъ нещастни селяни, че трѣбва сега да плащатъ данъци, тежки данъци за земи, които отъ десетъ години почти не владеятъ?

Града е пъленъ съ селяни, които замаяни търсятъ „право“

ЗЕМЕДЕЛЦИ!

15 АВГУСТЪ
11,098 печалби на стойностъ **289.132.106 ЛЕЙ**

Вие имате две ниви за засѣване. Едната е угарята. Съ двеста лей и трудъ, какво би богъль да изкараш? Семената не родятъ стократно, но никога нѣма да направитъ съ 200 лей едно състояние...

Не забравяй, че имашъ още една угарь, въ която хвърляшъ едно семе и може да излѣзе ЕДИНЪ МИЛИОНЪ

Тази благословенна и щастлива угарь е Държавната Лотария. Тѣй както сѣешъ семената въ угарята, вземай на всеко 15 число отъ месеца по единъ билетъ отъ Лотарията, щастиего Ви чука на вратата. Единъ денъ угарята на Лотарията ще Ви допесе

ЕДИНЪ МИЛИОНЪ-БОГАТСТВО

СЪЙТЕ И ДВЕТЕ УГАРИ!
Това, което загубите отъ една страна, ще спечелитъ отъ другата и само така пжтъть къмъ щастиего Ви е отворентъ, така, както съумѣха и другитъ да съятъ угарята на щастиего.

Държавна Лотария

ЕДИНЪ ИНТЕРЕСЕНЪ СЛУЧАЙ ВЪ С. ШАБЛА. ВТОРИ СЛУЧАЙ — ПЕТРАКЕ ЛУЛУ

Отъ с. Шабла ни съобщаватъ, че 12 год. дете, момиче, на колониста Георге Ницу, като се стреснало на 31 м. м. презъ нощта въ сънъ, се събудило и разправяло, че Богъ му се явилъ и му казалъ да съобщи на християнитъ, че тръгнали по зли пжтица и че трѣбвало да се разкаятъ, иначе лошо ще патятъ.

Отъ тогава къщата на Георге Ницу се посещава отъ много народъ отъ селото и околнитъ села. На всички детето разправя същата работа, като добавя, че Богъ му заповѣдалъ да си купува всеки два дена различни роклички.

Бащата на детето изкорествайки видението на своето дете и докато първия денъ е вземалъ по 2, втория 5 лей, най-после обърналъ да взема по 10 лей на посетителъ и върующъ. Детето казвало, че съ събраната сума ще строи църква въ с. Шабла.

Много интересно е, че на румънския свещеникъ отъ с. Шабла детето е отказало да говори за присъението си.

и подкрепя противъ този новъ ударъ.

До кога тия бедни хора ще получаватъ ударъ следъ ударъ?...

Продава се

половината отъ хана находящъ се на ул. Ионъ Лука Караджале (до житното тържище -- борсата)

Справка
майоръ С. Порумбица
ул. „Режеле Кароль“

Наши бележки

Падна на улицата

Единъ младежъ падна на улицата. Струпаха се любопитнитъ нехайници. Надникнахъ презъ раменетъ и азъ. Едно тѣло се бѣше обтегнало, отъ главата струеше кръвъ — при падането си младежа се наранилъ — сухото, изгорѣло лице потръпваше, уснитъ бѣха свити, а очитъ... очитъ изпращяха единъ сразяващъ, единъ пребождащъ, сърдечето погледъ.

Оказа се, че е билъ ученикъ отъ нашата гимназия. Произхождалъ отъ едно село отъ крайморието. Наредихъ да бжде каченъ на фаятонъ и го отведохъ при лѣкаръ-мой приятель.

Медика констатира, че младежа страда отъ малокръвие, поради очевиденъ пауперизъмъ и прекомѣрно изтощаване.

Нещастното дете се посъзве и следъ като срамежливо благодари само разказа тжжната си приказка за нерадото си съществувание:

Баща му е ималъ 8 хектара. Билъ е единъ отъ най-силнитъ ученици отъ нашата прогимназия отъ Каварна. Виждайки успѣха

на сина си, бащата прави върховно усилие и го изпраща въ Базарджикъ да продължи образованието си. Ето вече три години, тоя герой въ житейската борба прекарва съ 500 лей на месецъ!. Разбира се, винаги недолялъ, въ неотоплено, нехигиенично жилище и при небивала оскъдица въ всеко отношение.

Никой не се е заинтересовалъ за съдбата му. Тази година успѣва да вземе изпититъ, въпрѣки зловещата мизерия, но съвсемъ се изтощава. Въ село пъкъ го очаквала жътва, вършитба. Още едно върховно усилие и последнитъ силици биватъ пропелани изъ нивята и подъ пека на палящото слънце.

Всички малцинства въ Кралството иматъ свои институти за подпомагане учащата си младежъ. Само ние, българитъ, нѣмаме.

Нашитъ чорбаджии и умуваци прѣстаи смѣтатъ, че е праздна работа да се занимаватъ съ тия работи.

За това ще падатъ, като похнати класове, по улицата най-хубавитъ синове на родината...

Българското Културно Общество — Балчикъ

Българското Културно Общество отъ гр. Балчикъ обявява, че за идущата учебна 1936 | 37 год. сж вакантни следнитъ катедри при Българската Частна смѣсена прогимназия — Балчикъ:

1. Румънски езикъ; 2. Естествена история; 3. Математика.

Кандидатитъ трѣбва да отговарятъ на предвиденитъ въ закона за срѣдното образование, условие, както и да знаятъ български езикъ, съ изключение на кандидатитъ по румънски езикъ.

Заявленията, заедно съ необходимитъ документи се приематъ най-късно до 1 септемврий 1936 год. въ канцеларията на обществото.

Председателъ: П. Д. Гавраиловъ
Секретаръ: Д. Ж. Атанасовъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 136

15 юлий 1936

Българското Културно Общество — Базарджикъ, съобщава, че за идущата учебна 1936 | 37 година сж вакантни следнитъ катедри при Българскитъ частни гимназии въ града, а именно:

1) ПРИ МЖЖКАТА ГИМНАЗИЯ :

Физико-химия 1; български езикъ 1; география 1; музика 1; рисуване 1; физическо възпитание 1.

2) ПРИ ДЕВИЧЕСКАТА ГИМНАЗИЯ:

Френски езикъ 2; математика 1; история 1; география 1; музика 1; религия 1.

Кандидатитъ трѣбва да отговарятъ на предвиденитъ въ Закона за срѣдното образование условия, както и да знаятъ български езикъ.

Заявленията, заедно съ необходимитъ документи се приематъ най-късно до 15 августъ т. г.

Отъ Управит. съветъ на Обществото

Настоятелството на Културното Общество — Силистра

Търси за ангажиране учители и учителки, ромънски поданици отъ български произходъ, които говорятъ отлично български езикъ, титровани, авторизирани отъ Министерството на просвѣтата за вакантнитъ катедри, както следва:

Мжжката гимназия: По нѣмски езикъ, френски езикъ, латински и гръцки езици, естествена история и религия.

Девическа гимназия: нѣмски езикъ, френски езикъ, латински и гръцки езици, български езикъ, естествена история, гимнастика, физико-химия и религия.

Забележка. Ако не се памѣри кандидатъ за учителъ по френски езикъ отъ български произходъ, предпочита се французинъ.

Председателъ: Н. Атанасовъ

Секретаръ: Ив. Балтаджиевъ

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКУ

съобщава на почитаемата си клиентела, че се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, до кино „Сплендида“ и при реорганизирана обстановка на кабинета си продължава да дава

консултации по вътрешни, пикочо-полови болѣсти каго въ лабораторията му се извършвагъ бързи клинически бактериологически изследвания, нуждни при своевременното разпознаване на микробнитъ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло у децата, венерически и пр.

„ВЕСТИ“

— Българитъ отъ Румъния изпитаха най-чувствително липсата на единъ мощенъ финансовъ институтъ, отсъствието на една **ТЪХНА** банка презъ тежкитъ години на икономическата криза.

Нашия селянинъ знае вече много добре какво значи да нѣма ни една портичка, на която съ сигурностъ да похлопа въ дни на нужда.

Но дали е почерпиль поука отъ това тѣжно минало изтерзания ни братъ отъ селата?

Тази година Господъ даде обилна реколтата. Не се ли замислятъ нашитъ земеделци, че е момента, когато могатъ да се сложатъ основнитъ на единъ взаимно-спомагателенъ финансовъ институтъ, било дори началото на кооператизма или поуплярнитъ банки?

— Напоследъкъ, ценитъ на зърненитъ храни, а най-вече на зимницата спаднаха значително.

Отъ компетентно мѣсто ни увѣряватъ, че тия спадания се дължатъ на преходни причини (липса на вагони по мѣстнитъ гари, колебания у търговскитъ срѣди поради разни слуховете и пр.)

— Троицата, т. е. посмѣшището отъ нѣколко борви дъски, сковани въ разкривенъ кръстъ, което „Желѣзно-гвардейцитъ“ отъ с. Сърнено бѣха издигнали всрѣдъ селото, е била съборена отъ... възмутенитъ жители.

Въ гордата Добруджа богохулства и палачовщини не ще бждатъ толерирани!

— Въ Базарджикъ схваткитъ между членоветъ на Националн-цѣранистката организация и привърженицитъ на изключения отъ партията адвокатъ Д. Ципреску продължаватъ.

Онази вечеръ враждуващитъ бивши съпартизани си пушнаха наново малко кръвъ...

— Напоследъкъ се съобщава на всички румънски поданици, които иматъ известни претенции отъ българската държава, да отправятъ своитъ документи въ М-вото на въшнитъ работи до 28 т. м. за да бждатъ разгледани въ предстоящитъ заседания на смѣсената румъно - българска комисия.

Помолени сме да запитаме: кжде би трѣбвало да се отнесатъ българскитъ поданици, живущи въ Румъния?

— Бирническитъ органи сж се втурнали изъ нашитъ села и безогледно секвестиратъ па и задигатъ реколтата на мѣстнитъ жители-българи.

Тия круди мѣрки съ нищо не сж оправдани. Поредовенъ данъкоплатецъ отъ нашия селянинъ е рѣдкостъ въ тази страна.

— Съобщаватъ ни отъ с. Шабла, че тамъ върлува по децата отъ 10—15 дни болестта дизинтерия. По причина, че лѣкарътъ не разполагалъ съ противодизинтерни инжекции до

сега има вече 10—15 смъртни случаи само на деца на мѣстнитъ жители-българи.

Обръщаме внимание на санитарнитъ власти да взематъ нужнитъ мѣрки.

— Сжщо въ с. Шабла и околнитъ села върлува болестта очеполъ по добитъка, която е изморила вече доста добитъкъ. Отъ нея е умрѣлъ селскитъ бикъ купенъ отъ селото преди известно време и струвалъ не по-малко отъ 25000 лей.

Нека ветеринарнитъ власти взематъ необходимитъ мѣрки.

— Ул. „Мирча челъ Маре“ се развали отъ общинскитъ власти още преди единъ два месеца, съ целъ да бжде поправена като всички ней съседни такива. Отъ тогава, обаче, до сега не се започва абсолютно никаква работа. Граждани-тѣ питатъ, защо се развалятъ и поправятъ много, не толкова необходими за поправяне улици, а тая се остави само развалена?

— На 9 т. м. къмъ 9 и половина ч. сутринята автомобилъ № 4824, Бу-

курещъ, собственостъ италианския воененъ Контеле де ла порлиани на 500 м. отъ по Варненското шосе вайки отъ Варна за безъ да даде сигналъ руцата на селянина Петровъ отъ с. Семи-Подплашвайки се к паднала е жената на Петровъ, Денка, отъ кта и си счупва лѣвата Жената бидейки т наранена и на други бива веднага отнесенъ болницата.

За проданъ: приносни лозя

лозя въ Гази-баба на слия пжтъ.

1) Лозе на плодъ, 9 год., овощна градина, кладенецъ метра изданъ.

2) Лозе на плодъ, 2 леднишно, срещу кладенеца.

3) Лозе на плодъ, дърпръчка, 4 год., 500 пръчки олата частъ още незасята.

Лозята сж обезпечени дозастъ съ най-отбрани сортосертни лозя отъ Варн. Пипи Св. Константинъ. По споразумогатъ да се продадатъ съ и плодъ.

Условия износни. Споранне собственика

Георги Константино

ул. „М. Когъличану“ №

— Базарджикъ —

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

адвокатъ

На Шадърфанския площадъ срещу гарана, въ уличката за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ —

КНИЖАРНИЦАТА

„ЧАУШЕВЪ“
отъ гр. Силистра

съобщава, че е снабдена съ прочутитъ фотографически апарати „WELTA“.

Г. Г. фотографи, любители и амбуланти ше намѣрятъ при най-износни условия и винаги прѣсни стъкла „VERAX“ и „MIMOZA“, филми, различни размѣри хартия и картички „LODIDO“

Сжщо има и всички видове принадлежности: картони, сушилни, триножници, химически киселини и др. 3—3

ДЖАМОВЕ

обикновени, витрини, орнаменти бѣли и цвѣтни, стъкла за бюра, огледала—на цени най-износни въ магазина на

ДРАГНИ КОСТАТИНОВЪ

Пияца Пъчей 3—Базарджикъ